

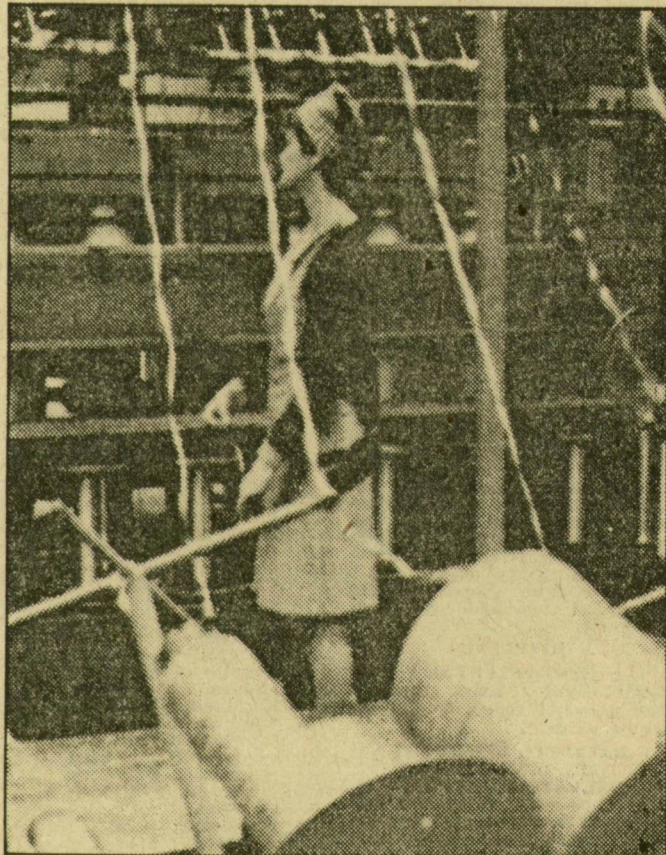
Holnap, szerdán

Ülést tart a megyei tanács

A Csongrád Megyei Tanács ez év utolsó ülését december 18-án, holnap, szerdán délelőtt 9 órai kezdettel tartja Szegeden, a megyei tanács székházában. A tanács végrehajtó bizottsága javasolja a testületnek, hogy tűzze napirendre és vitassa meg a vb két tanácsülés közötti tevékenységéről szóló beszámolót, valamint hagyja jóvá az 1986. évi költségvetési és fejlesztési terv előirányzatait, határozza meg a jövő évi munkatervét.

A tanácsülés nyilvános.

Új orsózógépek

Újkötözőszineg-üzemet alakítottak ki a szegedi kenderfonógyárban. A gépek többségét a Kendergép nevű leányvállalat szakemberei készítették el. Tizenkét orsózógépet gyártottak, amelyért több millió forint értékű devizát kellett volna kiadni. Évente 200 ezer kilóval több kötözőanyagot adnak a hazai mezőgazdasági nagyüzemeknek.

Nehéz körülmények — példás helytállás

Nagyvállalatok, üzemek, gyárak, intézmények, ipari és mezőgazdasági termelőszövetkezetek pártalapszervezetei most tartják a beszámoló taggyűléseket, mérlegre téve az 1985-ben végzett gazdaságpolitikai munkát és a párteletben végbement eredményeket. Mi a Maros utcai szalámigyárban jártunk, hogy megtudjuk: hogyan dolgoznak itt a kommunisták?

A pártalapszervezet titkára, Kmetykóné Pamuk Etelka tulajdonképpen maga is vizsgálta a beszámoló taggyűlésen, hiszen tisztségébe alig egy éve választották. Fialat, nagy gyakorlata nem volt a pártmunkában, viszont közgazdasági egyetemet végzett. Most is tanul, s diploma után ő lesz Szegeden az első húspáris szakmérnök.

Az alapszervezet vezető-sége élén sokat vártak tőle? Sokat, talán erőt felelt is. Nem hagyta egyedül. Vele volt az alapszervezet vezető-sége és a jó, közepes létszámú tagság is, amely három pártcsoportban dolgozik, s mintegy 8-10 munkahelyet képvisel. Ez az összetétel alapvetően meghatározó mind a gazdaságpolitikai munkában, mind a párteletben. A lényeg az, hogy minden munkaterületen érezni lehessen a párt politikájának jelenlétét. Hogy ez mennyire sikerült, arról gondoskodtak a párttagok becsülettel és helytállással.

Lapunk olvasói előtt ismeretes, hogy a Maros utcai szalámigyárban három évvel ezelőtt nagyszabású rekonstrukcióba fogtak annak érdekében, hogy befejeztével — 1985 végén — évente 600 tonna szalámmal többet lehessen termelni hazai és külföldi piacra. Mindezt amellyel kezdtek el és folytatták, hogy az eddigi termelés menetét mindenképpen biztosítsák. Az építkezések menetében a gyár megszokott élete felfordult, épületek, új berendezések és

korszerű technológiák kértek maguknak helyet, miközben nem érte csorba a környezeti és a személyi higiéniát. Ez ugyanis feltétele az exportnak. A több mint 420 millió forint értékű beruházás menete olyan helyzetet teremtett a gyárban, hogy ezt a párttagok önzetlen, sokszor áldozatos követelő helytállása nélkül nem lehetett volna biztosítani. Túl az új létesítmények felépítését kísérő zajon, felforduláson, rendtelenségen, ki kellett elégíteni a beruházásban részt vevő külső vállalatok dolgozóinak szociális igényét. Közel annyian voltak, mint a gyár dolgozói. S itt domináltak a partneri kapcsolatok. Tárgyalások, egyeztetések, beszámoltatások egész sora kísérte a rekonstrukciót a párttaggyűlések fórumáig.

Az alapszervezet vezetősége ilyenformán az előbbi két esztendőben végzett munkát tükrében is nézte az alapszervezet 1985. évi tevékenységét, a kommunisták helytállását, amely példás. Egy megelőző taggyűlésen értékelték a személyekre szabott pártmegbízások elvégzését. A 43 főnyi tagságból sokak nevét lehetne itt leírni, akik kiemelkedően jó munkát végeztek. Alljon itt Sebők Ferenc, Németh Jánosné, Nagy Mihályné, Nagy István, Cseszor Eendréné, Rác Jánosné, Margit Sándor neve. A pártmunkában kiemelkedő a tevékenységük és másoké is, akik a termelésben, a szervezésben sokat tettek azért, hogy a folya-

Megbízások

Átvették megbízólevelüket a Tisza—Maros Vidéki Idegenforgalmi Bizottság újjá-választott, illetve új tagjai a testület tegnap, hétfőn Szegeden tartott tisztújító ülésén. A következő öt évre megbízott kereskedelmi, vendéglátóipari, természet-és környezetvédelmi szakemberek bizottságának elnöke Szabó Jánosné, a megyei tanács elnökhelyettese lett, tikkárául Varga Józsefet, a Szeged Tourist vezetőjét választották meg. Csonka István, a szegedi tanács elnökének általános helyettese és Forgó Zsuzsa, a csongrádi tanács vb-titkára a bizottság elnökhelyettesi tisztét töltik be. Az ifjúsági turizmussal kapcsolatos teendők koordinálására létrehozott albizottság titkára Lénárt Béla, az Express Ifjúsági és Diák Utazási Iroda vezetője lett.

Variálható kisbútorok

Harmincféle elemből variálható bútorcsalád első sorozatai készültek el a Csongrádi Tisza Bútoripari Vállalatnál. A kisebb és nagyobb méretű színes, fényes laminált és pácolt felületű gömbölyített, tükrös, világító, szennyesruha-tartós fürdőszobai, előszobai stb. elemekből a szobaberendezés számtalan variációja alakítható ki. Az elemként megvásárolható bútorok tömeges gyártását a jövő év elején kezdik meg. A vállalat másik újdonsága, a vikendházakba szánt öszszecsukható konyhabútor, a külföldi vevők tetszését is megnyerte. Az első garnitúrákat már el is szállították Ausztriába.

matos gyártás biztosítása mellett a rekonstrukció is haladjon a maga útján tervszerűen, pontosan, határidő szerint. A gyár teljes kollektívájának, azon belül a szocialista brigádoknak köszönhető, hogy az évi 600 tonnával több szalámból az első tétel márciusban már szállítható. Az érleltoronyok már dolgoznak. Nem lehet centizni, kimérni, hogy ebben a folyamatban kinek mi az érdeme. Együttesen mindenki, párttagok és pártönkivüliek egyaránt.

Minden pártalapszervezet egész évi munkáját felsőbb testület is értékeli, minősíti. A Maros utcai szalámigyár pártalapszervezete jó véleményt kapott a vállalat párt-végrehajtóbizottságtól. A rekonstrukcióra odafigyelés mellett volt ereje az alapszervezetnek a politikai oktatásra, a pártépitésre, a szervezeti élet erősítésére, a tagság szokimondásának, véleményének ösztönzésére. A párttitkár, Kmetykóné Pamuk Etelka is jól vizsgázott. Azt mondta, a politikai munkát úgy lehet elvégezni jól, ha mellette áll az alapszervezet teljes tagsága. Nyert: vele voltak és vele vannak.

Lódi Ferenc

Zárak 300 ezer Ladához

Már teljesítette az ideai szovjet megrendeléseket az Elvezet Művek sátoralajúhelyi gyára: 300 ezer darab Lada gépkocsi-ajtóveretet és zárat szállítottak ebben az évben a Szovjetunióba. A három gépkocsitípushoz készülő záratok a gyárban fejlesztették ki, és a gyártáshoz szükséges célgépeket is maguk készítették.

A jéghegy csúcsa

Mert bizony a felszín mögé látni mindig nehéz, s a tolatkodó látszat kevesebbet mond a valóságnál. Csak a jéghegy csúcsát figyelni s eszerint manőverezni, mindenképp rövidlátásra vall. Mert a bajok, vagyis a jégtömb kilentzede láthatatlan, de ha tudjuk, hogy ott van, nem tehetünk úgy mintha nem is lenne.

Bakson, a Magyar—Bolgár Barátság Tsz-ben már látni lehet a zátonyt, amely ha nem is jégből, de legalább olyan rideg valóságból, a növekvő tartozásokból hízik egyre félelmetesebbé. A mostani felmérések szerint a 280 fő, ezerhétszáz hektáron működő kis térség 12 milliós veszteségre számíthat. Az elmúlt év rájuk ijesztett, mert a mérleg akkor is 4 millióval hibádzott. Sajnos az ijedség nem serkentett, hanem inkább bénított. Hogy megint a kezdeti példánál maradjunk, a bajokat csak a víz alá nyomták azzal, hogy saját maguk hitelből vállalták a veszteség rendezését, miközben emiatt az ideji fejlesztési alapjukat is felélték. A vége mégis az lett, hogy be kell dobnia a törülközőt, a szanalás elkerülhetetlen.

Ez a szövetkezet már több mint tíz éve csak évről évre él, bukducsol. Elnökök, szakemberek jönnek, egy kis idő múlva mennek, s minden marad a régiben. A környező községekben sokszor leegyszerűsített véleményként csak annyit tartanak erről, hogy a bakszi ember nem szeret dolgozni. Ez így természetesen nem igaz, mert a községben szebbnél szebb házakat, gondozott utcákat látni, s a háztáji földjüket sem pázsíttfüvel vetik be. A felvásárlók tudnak igazából megmondani mennyi zöldséget vesznek át évente, nem is szólva a piacozásokról. Léteznek hát kettős munkamorál, s hogy a kettősségből csak a közös húzhatja a rövidet? A tényleg pillanatszerűen arról árulkodnak. Vajon ők maguk miben látják a hibát?

Szabó István termelési elnökhelyettes szorgalmasan föltogetett egy táblázatot, hogy milyen műtrágyából mennyit rendeljenek jövőre. A vezetés válsága nem lehet az egész térség, veszteség ide, veszteség oda, ezt a földet jövőre is művelni kell. Méghozzá az itteni tagoknak! Furcsa érzés lehet a sikertelenség árnyékában naponta megenni, amit a becsület kíván. Ő az a tanulságot vonta le, hogy jövőre, három itteni év után másutt próbál szerencsét. Beszélgetésünk során kiderült a termelés minden nehézsége, de hogy hogyan lehetne másként, arra igazán nem várhattam választ. Hisz, ha tudta volna, bizonyára ő

gondolkozást előkészítsenek.

Mindannyian tudjuk, hogy a tengeren úszó jéghegyek alattomos képződmények. Mire a hajós megpillantja már zátonyra is futott. Természetesen csak a radar vagy képletesen szólva az előrelátás hiányában történhet manapság efféle katasztrófa.

is próbált volna változtatni a gazdálkodás menetén.

A növénytermesztés, állattenyésztés hozamai közepesek, az aszály és belviz váltakozó hatásait enyhíti a már elkészült melioráció. A kis területen itteni vélemény szerint nem tudnak ekkora létszámot eltartani, így a tagság egyharmada dolgozott a lakatosüzemben. A veszteség zömét ez hozta, elvitt minden pénzt. A mezőgazdasági termeléshez szükséges gépekre alig jutott. Ezen a talajon jó traktorokkal is nagyon ki kell lenni, hogy mikor dolgozzanak. Ha száraz, akkor kemény, ha elázik, minden beleragad. Kevés eszközzel nem lehet a munkát beosztani. A költségek meg egyre nőnek, míg két éve 2 millióba, az idén ötbe került a növényvédelem.

Egyedül a háztáji ágazat, a paprikatermelés a nyereséges, talán tavasszal 25—30 hektáron a közösen is bevalik. Remélhetően ez a váltás nem kerül annyiba, mint oly sok korábbi. Jött egy új vezető, új képzelésekkel, más termelési szerkezetet alakított ki, s egy csomó gép, berendezés feleslegessé vált. Helyette az új profilnak megfelelő gépeket kellett milliókért megvásárolni.

Bagány Ferencné, az új főkönyvelő friss szemmel és szellemmel kezdett a munkájához. Sokan ezt a szemre is vetik, hogyan tudna mindent jobban, mikor előtte, nem is a mezőgazdaságban dolgozott. Erre mit lehet most mondani, majd meglátjuk. Szerinte a szövetkezet adottságai csak részben indokolják a veszteséget. A kevés pénzt sem mindig a legszükségesebbre költötték. A szakemberek szerint itt műtrágyára sohasem volt pénz. A szerves-trágyát eladták, pénzzé tették. A tavalyi saját erejű veszteségrendezés erősebb térség is lehetett volna, már akkor be kellett volna ismerni a sikertelenséget.

Munkatársai szerint az ő ösztökélésének is szerepe van abban, hogy mindent megtettek a jövő évi termésért. Időben felszántottak, elvetettek, trágyáztak. A tervek már úgy készülnek, hogy egy nyereségesebb gazdálkodást előkészítsenek.

Nagyobb területen lesz zöldség, és a pecsenyelibatenyésztést is szorgalmazzák. Megfelelő irányítással a baksi egy közepes térség lehetne. Ami veszteséges, azt nem lehet tovább csinálni. A lakatosüzem alkalmazottait elbocsátották, néhány tag dolgozik már csak ott. A csengelei térségnek öt évre, művelésre átadott ötszáz hektárnyi terület igaz, hogy most biztos bevételt ad, de a munkalehetőséget csökkenti, s ez később még hiányozhat.

Vácz Józsefné téveszelnök számvetéssel kezdte. Úgy érezem szávaiból, hogy valaha úgy vágott neki a munkájának, hogy hozzáértő vezető-társai segítségével a már előtte is gyengélkedő szövetkezetet következetes szigorral, de ugyanannyi jóindulattal talpra állítja. Hogy mikor tört meg a lendület, hol vált nehezzé a feladat, ki tudja. Nem titkolhatja, ebben a játszmában alul maradt.

Hat éve egy egyedi rendezés után tiszta lappal, úgyis mondhatjuk nulláról indultak. Amíg három évig jót a központi segítség, vagyis az átmeneti támogatás, valahogy boldogultak. A 83—84-es aszályos évek veszteségeit saját alapjaik felhasználásával rendezték, minden tartalékot felélték. A mostani veszteség az előző évek hatásait is magában hordozza. A tavaly drágán termelt takarmány az idén tette drágává az állattenyésztést. A költségek, mint mindenütt, folyamatosan nőttek, így hiába nőtt a termelési érték öt év alatt 45-ről 80 millióra. Belső okok is közrejátszottak. Az állami támogatás megszűntével a főagronómus és a főkönyvelő is távozott, az újabb főkönyvelő most tavasszal. A középvezetők hasonlóan jöttek-mentek. A sűrű váltás kikezdte a munkafegyelmet, s a közös vagyon becsülésével is akadnak gondok. A mostani aggodalom érthető, hisz a tag-szám a háztáji révén jól él, s ehhez ragaszkodnak is. Főlmérték, hogy változtatni kell, ha az a tét, hogy marad a térség vagy sem. Emiatt talán a közös érdekében is többet nyújtanának ezután.

A talpraálláshoz — s ez a beszélgetésekből is kiderült — már csak az kell, ami eddig sem volt. Pénz és szakembergárda. Hogy mindez jövőre honnan lesz meg egyszerre, talán nem én vagyok az egyetlen, aki még csak nem is sejtem. Mindenesetre bizni muszáj — hisz más községekben, térségekben is jártak már hasonló cipőben s egyszerűen megemberelték magukat. Miért ne lehetne pár év múlva hasonló sikerek kapcsán felemlegetni a baksziakat?

Tóth Szeles István

Magyar technológiával

A Minőségi Cipőgyár és a szovjet Zarja Cipőipari Egyesülés egyik tagvállalata együttműködési szerződést kötött, aminek értelmében már a jövő év első hónapjaiban magyar technológiát vezetnek be a Szovjetunió egyik legnagyobb cipőgyárában.

A megállapodás szerint a

Mino 10 női cipő modelljét, illetőleg ezek gyártási eljárását adja át szovjet partnerének. Vállalta azt is, hogy a felső- és a belsőbőrök kivételével a gyártáshoz szükséges anyagokat, a talpat, a sarkat, a kérget, a merevítőt és a közbélést is leszállítja, elkészíti a hiányzó kiegészítő berendezéseket, és bevezeti a gyártást. A munkálatok már megkezdődtek, jelenleg — magyar szakemberek irányításával — a próbagyártás folyik, sikerrel. A magyar cipőgyártók részben a helyszínen, Moszkvában adják át szakmai tapasztalataikat, részben pedig szakmai csoportokat fogadnak a Mino-cipők gyártásának tanulmányozására.

Az évj 24 millió pár női lábbelit készítő szovjet cég a tervek szerint jövőre 150 ezer pár cipőt gyárt magyar technológiával. (MTI)

Barnaszen Jugoszláviából

A Lignimpex Külkereskedelmi Vállalat hosszú lejárata — öt évre szóló — megállapodást írt alá jugoszláv partnerével, a boszniai Rudhem Tuzla céggel, évi 350 ezer tonna háztartási tüzelésre alkalmas barnaszen vásárlásáról.

A magyar külkereskedelmi vállalat az idén hozott be először nagyobb mennyiségű barnaszenet Jugoszláviából. A hazai ellátás javítására 1985-ben több mint 200 ezer tonna barnaszen érkezett, amelynek nagy részét a Rudhem Tuzla cég szállította. A közel-műlben megkötött keretmegállapodás lehetővé teszi a lakossági ellátást javító jugoszláv barnaszenimport további növelését; 319 ezer tonna barnaszenet vásárol a Lignimpex.